

آداب زیارت مسجد نبوی

عبدالله حیدری

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

آدرس ایمیل:

سایت های مفید

www.aqeedeh.com

www.nourtv.net

www.islamtxt.com

www.sadaiislam.com

www.ahlesonnat.com

www.islamhouse.com

www.isl.org.uk

www.bidary.net

www.islamtape.com

www.tabesh.net

www.blestfamily.com

www.farsi.sunnionline.us

www.islamworldnews.com

www.sunni-news.net

www.islamage.com

www.mohtadeen.com

www.islamwebpedia.com

www.ijtehadat.com

www.islampp.com

www.islam411.com

www.videofarda.com

www.videofarsi.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فهرست مطالب

۳ زیارت مسجد نبوی:
۴ آداب زیارت مسجد:
۴ آداب سلام به حضرتش:
۵ زیارت زنان:
۷ بعضی بدعت‌ها:
۸ طلب شفاعت:
۹ کدام حیات؟
۱۰ از آداب قرآنی:
۱۰ تمسک به سنت:
۱۱ روایت امام زین العابدین <small>علیه السلام</small> :
۱۲ باز هم بدعت:
۱۲ سلام از راه دور:
۱۳ نسخه امام مالک <small>رحمته الله</small> :
۱۳ حکم زیارت:
۱۴ شخصیت پرستی:
۱۵ روایات جعلی:
۱۵ رأی محققین:

زیارت مسجد نبوی:

زیارت مسجد نبوی ﷺ قبل از حج یا بعد از حج سنت است به دلیل حدیثی که ابوهریره رضی الله عنه در صحیحین روایت می‌کند که پیامبر ﷺ فرمودند: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ، فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ». «یک نماز در این مسجد من بهتر از هزار نماز در غیر آن است به جز مسجد الحرام».

و از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که پیامبر ﷺ فرمودند: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ، فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ»^۱. «یک نماز در این مسجد من بهتر از هزار نماز در غیر آن است به جز مسجد الحرام».

و از عبدالله بن زبیر رضی الله عنه روایت است که رسول الله ﷺ فرمودند: «صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ صَلَاةٍ فِي مَسْجِدِي هَذَا»^۲.

«یک نماز در این مسجد من بهتر از هزار نماز در غیر آن است بجز مسجد الحرام و نماز در مسجد الحرام بهتر از صد نماز در این مسجد من است».

و از جابر رضی الله عنه روایت است که رسول الله ﷺ فرمودند:

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ»^۳.

«یک نماز در این مسجد من بهتر از هزار نماز در غیر آن است به جز مسجد الحرام و یک نماز در مسجد الحرام بهتر از صد هزار نماز در غیر آن است».

۱- حدیث در صحیح مسلم است.

۲- حدیث در مسند احمد و صحیح ابن خزیمه و صحیح ابن حبان است.

۳- حدیث در مسند احمد و سنن ابن ماجه است.

أحاديثی که در این معنی آمده بسیار است.

آداب زیارت مسجد:

هرگاه زائر به مسجد رسید و خواست داخل شود مستحب است که پای راست خودش را جلو بگذارد و بگوید:

«بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ». (یا مختصر بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ» این همان دعایی است که در هنگام ورود به هر مسجدی خوانده می‌شود بنابراین مسجد حضرتش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دعای مخصوص ندارد، آنگاه دو رکعت نماز می‌گذارد، و سپس دعا می‌کند و هر چه خواست از خیر دنیا و آخرت از خدا می‌طلبد، اگر این دو رکعت را در روزه شریفه بخواند بهتر است، زیرا رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمودند: «مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ». «بین خانه و منبر من باغی از باغهای بهشت است».

آداب سلام به حضرتش:

آنگاه پس از نماز و دعا قبر پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و قبر دو یار با وفایش ابوبکر و عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا را زیارت می‌کند به این ترتیب که مقابل قبر حضرت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ با ادب می‌ایستد و با صدای آهسته سلام می‌کند: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ» چنانکه در سنن أبوداود با سند حسن از أبو هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ روایت است که رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمودند: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ إِلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ». «هیچ کسی نیست که بر من سلام بفرستد مگر اینکه خداوند روح مرا به من باز می‌گرداند تا اینکه سلام او را جواب دهم».

اگر زائر در سلامش بگوید: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ وَامَامَ الْمُتَّقِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ

الرسالة وأدیت الأمانة ونصحت الأمة وجاهدت في الله حق جهادة» اشکالی ندارد، زیرا همه اینها از صفات حضرتش ﷺ است. سپس به حضرتش درود می‌فرستد و دعا می‌کند، اینکه یکجا درود و سلام می‌خوانیم چون در شریعت ثابت شده چنانکه خداوند متعال می‌فرماید: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [الأحزاب: ۵۶]. «ای مؤمنان شما نیز به پیامبر درود بفرستید و چنانکه باید سلام گوئید».

سپس به ابوبکر و عمر رضی الله عنهما سلام می‌کند و برایشان دعا نموده و از خداوند طلب رضایت و خوشنودی می‌نماید.

حضرت ابن عمر رضی الله عنهما هنگامی که بر پیامبر ﷺ و دو یارشان سلام می‌کرد می‌فرمود: «السلام عليك يا رسول الله، السلام عليك يا أبا بكر والسلام عليك يا أبتاه». بیشتر از این چیزی نمی‌گفت و به راهش می‌رفت.

زیارت زنان:

این زیارت فقط برای مردان جایز است، برای زنان زیارت هیچگونه قبری جایز نیست، چنانکه از پیامبر ﷺ ثابت شده که فرمودند: «لَعَنَ اللَّهُ زَوَّارَاتِ الْقُبُورِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْمُتَّخِذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ». «خداوند لعنت کند زنانی را که بسیار زیارت قبر می‌کنند - احادیث دیگری زنان را زیارت قبر منع گردیده‌اند - کسانی که بر قبرها سازند و چراغ روشن می‌کنند». و اما به قصد نماز خواندن در مسجد پیامبر ﷺ و دعا کردن در آن و دیگر اعمالی که در سایر مساجد مشروع است، به مدینه رفتن برای همه جایز است، چنانکه در احادیث قبل ذکر شد. همچنین سنت است که زائر نمازهای پنجگانه را در مسجد پیامبر ﷺ بخواند، و اینکه فرصت را غنیمت بشمارد و به سبب پاداش عظیمی که دارد در آن ذکر و دعا و نمازهای نفلی به کثرت بخواند.

همچنین مستحب است که در روزه شریفه نماز نفل زیاد بخوانید، بدلیل حدیث صحیحی که در فضیلت آن ذکر شد. «مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمِنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ».

فضیلت صف اول:

و اما نمازهای فرض را چه زائر و چه غیر زائر همه باید بکوشند که حتی الامکان در صف‌های اول بخوانند حتی اگر در بخشهای اضافه شده به مسجد در جهت قبله‌اش باشد زیرا احادیث صحیح زیادی آمده که به صف اول ترغیب و تشویق نموده است. مثل این فرموده رسول الله ﷺ: «لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي التَّدَايِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لاسْتَهْمُوا». [متفق علیه] «اگر مردم بدانند که اذان دادن و صف اول چقدر ثواب دارد و بینند که جز با قرعه کشی بدست نمی‌آید حتما قرعه کشی خواهند کرد». و این فرموده رسول اکرم ﷺ که به اصحاب‌شان فرمودند: «تَقَدَّمُوا فَأَتَمُّوا بِي وَلِيَأْتَمَّ بِكُمْ مَنْ بَعْدَكُمْ وَلَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ حَتَّى يُؤَخَّرَهُمُ اللَّهُ». [صحیح مسلم]. «جلو بیایید، و به من اقتداء کنید و کسانی که بعد از شما هستند به شما اقتدا کنند - یعنی صفهایشان متصل به شما باشد - انسان همچنان خود را از نماز عقب می‌کشد تا آنکه خداوند او را عقب می‌اندازد» و ابوداود از -ام المؤمنین- عایشة رضی الله عنها به سند حسن روایت می‌کند که پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «لا يزال الرجل يتأخر عن الصف المقدم حتى يؤخره الله في النار». «شخص همچنان از صف جلو خود را عقب می‌کشد تا اینکه خداوند او را به جهنم می‌کشاند».

همچنین از حضرتش صلی الله علیه و آله و سلم ثابت شده است که به اصحاب‌شان فرمودند: «أَلَا تَصُفُّونَ كَمَا تَصُفُّ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا. فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ تَصُفُّ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا قَالَ: يُتَمُّونَ الصُّفُوفَ الْأَوَّلَ وَيَتَرَاصُونَ فِي الصَّفِّ». «آیا مانند فرشتگان که در حضور پروردگارش صف می‌بندند، صف نمی‌بندید؟ گفتند: ای رسول خدا! مگر فرشتگان که در حضور پروردگارش چگونه صف می‌بندند، فرمودند: صف‌های جلو را پر می‌کنند و در صف، راست و نزدیک به هم می‌ایستند».

احادیث در این باب بسیار است، این فضیلت (صف اول) شامل همه مساجد می شود
 کما اینکه شامل بخشهای اضافه شده به مسجد النبی نیز می شود.

کدام أفضل است؟:

همچنین از رسول خدا ﷺ ثابت شده که ایشان اصحابشان را ترغیب می کردند که به سمت راست صف بایستند. و مشخص است که در مسجد قدیم سمت راست صف خارج از روضه شریفه است، پس معلوم می شود که اهمیت دادن به صفهای جلو و سمت راست مقدم است بر اهمیت روضه شریفه و اینکه محافظت بر این دو، اولی و افضل از محافظت بر نماز در روضه شریفه است، برای کسی که در احادیث وارده در این باب دقت کرده باشد مسئله واضح و روشن است البته توفیق از جانب خدا است.

بعضی بدعت ها:

بوسیدن: برای هیچکس جایز نیست که به حجره شریفه دست بکشد یا آنرا ببوسد یا اینکه به دور آن طواف کند، زیرا این امور از سلف صالح نقل نشده بلکه انجام چنین اعمالی بدعت ناپسندیده است، و برای هیچکس جایز نیست که از رسول خدا ﷺ بخواهد که حاجتش را بر آورده یا مشکلش را حل کند یا مریضش را شفا بخشد و از این قبیل امور، زیرا همه اینگونه مسائل جز خداوند توانا و بی نیاز از هیچ کسی خواسته نمی شود، و خواستن و طلب کردن چنین اموری از مردگان شرک و پرستش غیر خدا بشمار می آید.

دین اسلام بردو اصل استوار است، اول اینکه جز خدای یگانه هیچکس یا چیزی پرستیده نشود، دوم اینکه این پرستش جز به طریقه ای که پیامبر ﷺ مشروع فرموده انجام گیرد.

و این همان معنای لا اله الا الله محمد رسول الله است.

طلب شفاعت:

کما اینکه جایز نیست که کسی از پیامبر ﷺ طلب شفاعت کند زیرا شفاعت ملک خدا و در اختیار اوست و از غیر او نمی‌توان آنرا طلب کرد، چنانکه خداوند متعال می‌فرماید: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ [الزمر: ۲۴]. «بگو تمام شفاعتها خاص خداست». بله می‌توانید بگوئید: خدایا! پیامبرت را شفیع من بگردان، خدایا! فرشتگانت را شفیع من بگردان، و بنددگان مؤمنت را شفیع من بگردان، خدایا فرزندانم را شفیع من بگردان. (در اینجا لفظ «أفراط» آمده که منظور بچه‌های کم سنی است که در خورد سالی وفات می‌کنند).

و از این قبیل جملات و اما مردگان، هیچ چیزی از آنان خواسته نمی‌شود، نه شفاعت و نه غیر آن، چه پیامبران باشند و چه غیر پیامبران، زیرا این عمل جایز نیست، و مرده تمام اعمالش قطع می‌شود مگر چیزی که شارع استثناء فرموده است. و در صحیح مسلم از ابوهیرة رضی الله عنه روایت شده که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ». «هرگاه انسان بمیرد عملش منقطع می‌شود مگر سه چیز: صدقه جاریه، یا علمی که از آن سود برده شود، یا فرزند نیکی که برایش دعا نماید». اینکه از پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم قبل از وفات و در روز قیامت طلب شفاعت جایز است زیرا که ایشان توانایی آنرا دارند و می‌توانند از پروردگارشان برای طالب آن بخواهند، در دنیا که معلوم است و این خاص به ایشان نیست بلکه عام است هم برای ایشان هم برای دیگران، بنابراین بنده مسلمان جایز است که به برادر مسلمانش بگوید برای من نزد پروردگرم شفاعت کن یعنی برایم دعا کن، و کس که چنین چیزی از او خواسته شده اگر خواسته او مباح باشد جایز است که از خدا بخواهد و برای او نزد خداوند شفاعت یا سفارش کند.

اما در روز قیامت هیچ کس بدون اجازه خداوند متعال نمی‌تواند شفاعت کند چنانکه خداوند می‌فرماید: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ [البقرة: ۲۵۵].

«کیست که شفاعت کند در نزد او مگر با اجازه او».

و اما حالت مرده، حالت خاصی است و جایز نیست که این حالت را به قبل از مردن و یا پس از برانگیخته شدن در روز قیامت قیاس کنیم، زیرا اعمال انسان پس از مردن قطع می‌شود و فقط در گرو اعمالی است که انجام داده مگر آنچه که شریعت استثناء کرده است، و طلب شفاعت از مردگان از اعمالی نیست که شریعت آنرا استثناء کرده باشد.

کدام حیات؟

شکی نیست که پیامبر صلی الله علیه و آله پس از وفاتشان به حیات برزخی زنده هستند که از حیات شهداء کامل‌تر است ولی مانند حیات بیش از موت یا حیات روز قیامت ایشان نیست بلکه زندگی‌ای است که کیفیت و چگونگی آنرا غیر از خداوند متعال هیچکس نمی‌داند، لذا فرموده حضرتش صلی الله علیه و آله در حدیث شریف گذشت: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلَّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ إِلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ». این دلیل آشکار است که ایشان مرده‌اند و روح از بدنشان جدا شده است، اما هنگام سلام روحشان باز گردانیده می‌شود، نصوصی که از قرآن و سنت بر موت ایشان دلالت دارد روشن است و این امر در بین علماء محل اتفاق است، اما این امر مانع از حیات برزخی ایشان نیست کما اینکه موت شهداء مانع حیات برزخی آنان نیست که خداوند می‌فرماید: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ [آل عمران: ۱۶۹].

«کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند مرده مپندار بلکه آنان زنده‌اند نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند».

در این مسئله سخن بطول انجامید و چنین چیزی لازم بود، چون بسیاری کسان که در این باب اشتباه می‌کنند و به جای آنکه خدا را بخوانند مردم را به شرک و پرستش مردگان دعوت می‌کنند. برای خودمان و برای سایر مسلمین از خدا می‌خواهیم که از آنچه با شریعتش مخالف است ما را سلامت و محفوظ بدارد. و خدا داناتر است.

از آداب قرآنی:

و اما آنچه که بعضی زائران انجام می دهند که در کنار قبر حضرتش صلی الله علیه و آله صدایشان را بلند می کنند یا خیلی زیاد در آنجا می ایستند این اعمال جایز نیست، زیرا خداوند متعال امت را از اینکه صدایشان را بالاتر از صدای پیامبر صلی الله علیه و آله بلند کنند و از اینکه با ایشان مانند یکدیگر با صدای بلند صحبت کنند، منع فرموده و آنها را ترغیب نموده که در نزد ایشان آوازشان را آهسته کنند می فرماید: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۳﴾﴾ [الحجرات: ۲-۳].

«ای مؤمنان صداهایتان را از صدای پیامبر بلندتر نکنید و درسخن گفتن با او مانند حرف زدنتان با یکدیگر بلند حرف نزنید که مبادا اعمالتان نابود گردد و شما آگاه نشوید بیگمان کسانی که صداهایشان را نزد رسول خدا آهسته می کنند اینانند که خداوند دل هایشان را برای تقوا آزموده است، برای آنان آمرزش و پاداش بزرگی است.»

و دیگر اینکه در کنار قبر حضرتش صلی الله علیه و آله زیاد ایستادن و مکرر سلام کردن منجر به شلوغ شدن و سر و صدای زیاد و آوازه های بلند در کنار قبر شریف ایشان صلی الله علیه و آله می گردد و این امر با آنچه خداوند در آیات مذکوره برای مسلمین مشروع قرار داده مخالف است، و احترام حضرتش همچنانکه در حال حیات واجب است پس از وفات نیز واجب است، بنابر این برای بنده مسلمان شایسته نیست که در کنار قبر ایشان عملی انجام دهد که مخالف آداب شرعی باشد.

تمسک به سنت:

کما اینکه بعضی زائران یا حتی غیر زائران برای دعا قبر حضرتش را انتخاب می کنند و رو به طرف قبر می ایستند و دستانشان را بلند کرده و دعا می کنند. همه این اعمال خلاف

سیرت سلف صالح اعم از صحابه رسول الله و دیگر پیروان نیکوکار آنان است، بلکه اینها بدعت‌هایی است که در دین ایجاد شده است. پیامبر خدا ﷺ می‌فرماید: «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مَنْ بَعَدِي تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ»^۱. «بر شماست که سنت مرا و سنت خلفای راشدین مهدیین -رستگاران هدایت کننده- را که پس از من هستند محکم بگیرید و با دندان نگهدارید، و مبادا به آنچه در دین ایجاد می‌شود نزدیک شوید، زیرا هر عمل نو پیدا -در دین- بدعت است و هر بدعتی گمراهی است».

و همچنین پیامبر ﷺ می‌فرماید: «مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ»^۲. «کسی که در دین ما چیزی ایجاد کند که در آن نیست آن عمل ایجاد شده مردود است». و در روایت دیگری از مسلم آمده است که فرمودند: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ». «هر کس عملی انجام دهد که در دین ما نیست آن عملش مردود است».

روایت امام زین العابدین علیه السلام:

باری علی ابن حسین علیهما السلام (امام زین العابدین که از دانشمندترین علمای اهل بیت هستند. مترجم) شخصی را دیدند که کنار قبر پیامبر صلی الله علیه و آله دعا می‌کند او را از این کار منع کرد و فرمود آیا حدیثی برای بیان نکنم که از پدرم و پدرم از جدم و جدم از رسول الله صلی الله علیه و آله شنیده است که فرمودند: «لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِي عَيْدًا، وَلَا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، فَإِنَّ تَسْلِيمَكُمْ يَبْلُغُنِي أَيْنَمَا كُنْتُمْ»^۳.

۱- روایت در أبو داود و نسائی با اسناد حسن است.

۲- روایت در بخاری و مسلم است.

۳- روایت از حافظ محمد بن عبدالواحد مقدس است که در کتابش «المختارة» آورده است.

«قبر مرا جای جشن و سرود و خانه‌هایتان را قبرستان قرار ندهید و بر من درود و سلام بفرستید که سلام شما هر جای که باشید به من می‌رسد».

باز هم بدعت:

بعضی زائران هنگام سلام دادن بر رسول الله ﷺ دست راست را روی دست چپ و بر سینه یا پائین‌تر می‌گیرند طوری که گویا به نماز ایستاده‌اند، به این صورت ایستادن و سلام دادن درست نیست، کما اینکه در مقابل کس دیگری اعم از پادشاهان و رهبران و غیره نیز به این شکل ایستادن درست نیست، زیرا این شکل فروتنی و خصوع و عبادت است که جز خدا برای هیچکس دیگری جایز نیست چنانکه حافظ ابن حجر رحمته در فتح الباری از علماء نقل کرده است، مسئله در اینجا بسیار روشن است البته برای کسی که دقت کند و هدفش پیروی از راه و روش سلف صالح باشد و اما کسی که تعصب و خواهش نفس و تقلید کورکورانه بر او غالب باشد و نسبت به داعیان به سوی طریقه سلف صالح بدبین باشد کار او را به خدا می‌سپاریم و از خداوند برای خودمان و برای او هدایت و توفیق می‌طلبیم که بتوانیم حق را بر هر چیز دیگری ترجیح دهیم. برآستی که آن ذات پاک بهترین سؤال شونده است.

سلام از راه دور:

همچنین بعضی مردم از دور رو به طرف قبر شریف می‌ایستند و لبانشان را می‌جنبانند گویا سلام و دعا می‌خوانند، همه اینها از قبیل همان بدعت‌های گذشته است که برای هیچ مسلمانی مناسب نیست که در دین خودش چیزهایی را پدید آورد که خداوند آنرا مشروع قرار نداده است، شخصی که چنین عملی انجام می‌دهد گرچه با اخلاص و از روی محبت است اما این کردارش به جفا و بی‌مهری نزدیک‌تر است تا درستی و محبت.

نسخه امام مالک رحمته:

امام مالک رحمته (که تمام عمرش را در مسجد النبوی به نشر علم و سنت مشغول بود تا جایی که به امام دارالهجرة معروف است. مترجم) از این عمل و امثال آن باز داشته و می‌فرماید: «لن يصلح آخر هذه الأمة إلا ما أصلح أولها». «آخر این امت را اصلاح نمی‌کند مگر آنچه که اول آنرا اصلاح کرده است».

و روشن است که آنچه اول این امت را اصلاح کرده حرکت در مسیر منهج نبوی صلوات الله و آله و خلفای راشدین و صحابه مرضیین - کسانی که خداوند از آنان اعلان رضایت و خوشنودی فرموده - و پیروان نیکوکار آنان بوده است پس آخر این امت نیز جز با چنگ زدن به همان منهج و روش و حرکت در همان مسیر اصلاح نخواهد شد. از خداوند می‌خواهیم که مسلمین را به آنچه که نجات و سعادت و عزت دنیا و آخرتشان در آن است توفیق عنایت فرماید برآستی که او عطا کننده و نوازشگر است.

حکم زیارت:

چنانکه بعضی عوام پنداشته‌اند زیارت قبر پیامبر صلوات الله و آله نه واجب و نه از شروط حج است فقط برای کسی که به مسجد پیامبر بیاید یا نزدیک آن باشد زیارت قبر حضرتش صلوات الله و آله مستحب است، اما کسی که از مدینه دور باشد جایز نیست که فقط به قصد زیارت قبر شریف به مدینه سفر کند، بلکه به قصد مسجد شریف سفر کردن مسنون است، وقتی به مسجد رسید قبر شریف حضرت صلوات الله و آله و قبر دو صحابی ایشان، ابوبکر صدیق و عمر فاروق رضی الله عنهما که در کنار حضرت دفن هستند را زیارت کند پس زیارت قبر ایشان صلوات الله و آله و قبر دو صحابی عزیزشان تابع زیارت مسجد ایشان است. زیرا در صحیحین ثابت شده که پیامبر صلوات الله و آله فرمودند «لا تُشَدُّ الرجال إلا إلى ثلاثة مساجد» «شدّ رحال - یعنی سفر مخصوص به نیت عبادت - جایز نیست مگر به سه مسجد: مسجد الحرام، و این مسجد من و مسجد اقصی».

اگر شد رحال به قصد زیارت قبر خود ایشان علیه السلام با قبر غیر ایشان جایز می‌بود حتماً امت را به آن راهنمای می‌فرمود و فضیلت آنرا بیان می‌نمود زیرا ایشان از هر کس دیگری برای امت‌شان خیر خواه‌تر و به پروردگارشان داناتر بودند و خوف‌شان از خدا از همه بیشتر بود، ایشان بطور کامل و آشکار دین را بیان فرمود و رسانده‌اند، امتشان را به هر خیری راهنمای فرموده و از هر شری برحذر داشته‌اند.

چگونه می‌تواند چنین اعمالی درست باشد درحالی‌که ایشان جز سه مسجد مشخص از هرگونه سفر مخصوص دیگری به قصد عبادت برحذر داشته‌اند و فرموده‌اند: «لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِي عِيدًا، وَلَا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، فَإِنَّ تَسْلِيمَكُمْ يَبْلُغُنِي أَيْنَمَا كُنْتُمْ». «قبر مرا جای جشن و شادی و خانه‌هایتان را قبرستان قرار ندهید و بر من درود بفرستید که درود شما هرجایی که باشید به من می‌رسد».

شخصیت پرستی:

صحبت از مشروع بودن شد رحال برای زیارت قبر حضرتش صلى الله عليه وآله منجر به این می‌شود که قبر ایشان «عید» (جای شادی و خرسندی) قرارگیرد، و همان چیزی که پیامبر صلى الله عليه وآله از آن ترس داشتند یعنی غلو و شخصیت پرستی واقع گردد، چنانکه عملاً بسیاری از مردم در آن واقع شدند چون اعتقاد داشتند که برای زیارت قبر حضرتش صلى الله عليه وآله سفر مخصوص جایز است.

و اما احادیث و روایاتی که در این باب مورد استدلال کسانی قرار گرفته که سفر مخصوص برای زیارت قبر حضرتش صلى الله عليه وآله را جایز می‌دانستند همه احادیث ضعیف بلکه موضوعی است که چنانکه محدثین از قبیل دارقطنی، بیهقی، حافظ بن حجر و غیره، این ضعف را بیان کرده‌اند، بنابراین درست نیست که این احادیث ضعیف را در مقابل احادیث صحیحی قرار دهیم که بر حرام بودن شد رحال جز به مساجد سه‌گانه دلالت صریح و آشکار دارند.

روایات جعلی:

خواننده عزیز! اینک چند نمونه از احادیث جعلی و دروغین وساخته شده را در این باب گوشزد می‌کنیم تا اینکه فریب آنها را نخورید و از آنها پرهیزید:

اول «کسی که حج کند و مرا زیارت نکند با من جفا کرده است». «من حج ولم یزرني فقد جفاني».

دوم: «کسی که پس از وفاتم مرا زیارت کند گویا در حیاتم مرا زیارت کرده است» «من زارني بعد مماتي فكأنما زارني في حياتي».

سوم: «کس که مرا و پدرم ابراهیم را در یک سال زیارت کند نزد خدا برای او ضمانت بهشت می‌کنم». «من زارني وزار أبي ابراهيم في عام واحد ضمانت له على الله الجنة».

چهارم: «کسی که قبر مرا زیارت کند شفاعت من بر او واجب می‌گردد». «من زار قبري وجبت له شفاعتي».

رأی محققین:

این روایات و امثال اینها از پیامبر ﷺ ثابت نشده است. حافظ بن حجر در تلخیص پس از آنکه اکثر این روایات را ذکر کرده می‌فرماید: «طرق هذه الروایات كلها ضعيفة» «سند همه این روایات ضعیف است».

حافظ العقیلی می‌فرماید: «لا يصلح في هذا الباب شیء» «در این موضوع هیچ روایتی ثابت نیست».

شیخ اةسلام ابن تیمیه رحمته الله با قاطعیت می‌فرماید: «همه این احادیث جعلی است». «هذه الأحادیث كلها موضوعة» و شما می‌دانید که دایره علم و حفظ و آگاهی شخصیتی همچون شیخ اةسلام چقدر گسترده است.

پایان

و انگهی اگر چیزی در این باره ثابت می بود صحابه رضوان الله علیهم أجمعین پیش از بقیه مردم به آن عمل می کردند و آنرا برای امت بیان می نمودند، امت را به سوی آن دعوت می دادند، زیرا پس از پیامبران علیهم السلام آنان بهترین و عالم ترین انسانها بودند و قوانین خدا و آنچه برای بندگانش مشروع قرار داده را از همه کس بهتر می دانستند و از هر کس دیگری برای امت در تبلیغ دین خدا خیر خواه تر بودند، وقتی از آنها چیزی در این باب نقل نشده خود دلیل است که این عمل جایز نیست بر فرض اگر چیزی هم در این زمینه آمده باشد آنرا باید به زیارت مشروع حمل کرد که در آن شدرحال و سفر مخصوص به قصد زیارت قبر نیست، تا اینکه بین احادیث جمع شده باشد.

و خداوند پاک و متعال داناتر است.